

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0180 van 9 mei 2012
in de zaak 1011/0660/A/3/0583

In zake: de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Veerle TOLLENAERE
kantoor houdende te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
de heer [REDACTED]

verwerende partij

*Tussenkomen-
de partij :*

mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Carina VAN CAUTER
kantoor houdende te 9552 Herzele, Pastorijstraat 30
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 10 maart 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 27 januari 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomen- de partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Erpe-Mere van 19 mei 2009 ingewilligd onder voorwaarden.

De deputatie heeft aan de tussenkomen- de partij onder voorwaarden de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het regulariseren van een paddock en een houten afsluiting.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomen de partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 21 maart 2012, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Lieve JOOSEN die loco advocaat Veerle TOLLENAERE verschijnt voor de verzoekende partij, de heer ■■■■■ die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Jürgen DE STAERCKE die loco advocaat Carina VAN CAUTER verschijnt voor de tussenkomen de partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

Mevrouw ■■■■■ vraagt met een op 11 april 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 28 april 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot vernietiging.

IV. FEITEN

Op 20 januari 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomen de partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Erpe-Mere een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de regularisatie van een paddock en een houten afsluiting”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’, gelegen in parkgebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 26 januari 2009 tot en met 24 februari 2009, worden vier bezwaarschriften ingediend.

Het Agentschap voor Natuur en Bos verleent op 4 februari 2009 een gunstig advies onder de voorwaarde dat een houtkant wordt aangeplant tussen de paddock en de tuin met hazelaar en

vlier, en een gemengde haag met haagbeuk, zomereik en gewone es tussen de paddock en de akker.

Op 24 maart 2009 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Erpe-Mere het volgende ongunstige preadvies:

“ ...

Overwegende dat de aanvraag de regularisatie van een reeds grotendeels gerealiseerde paddock en een houten afsluiting rondom behelst;

Overwegende dat een dergelijke installatie naar aard en/of het ruimtelijk en infrastructureel vlak mogelijk wel kan verenigd worden met de boven vermelde bestemming als parkgebied;

Overwegende dat de visuele (en ruimtelijke) impact van de paddock voor de omgeving beperkt zal blijven, aangezien deze [1] slechts bestaat uit een houten afsluiting met een beperkte hoogte en een bodem in zand dat beperkt hoger is gelegen dan het omliggende maaiveld en [2] voldoende zal worden gebufferd door een groenstrook bestaande uit struiken en bomen;

Overwegende dat het gemeentebestuur echter wel van oordeel is dat de bewuste paddock geen sociale rol zal vervullen voor de bevolking in het “algemeen”; Overwegende dat de zogenaamde ‘sociale rol’ van de paddock zich immers zal beperken tot een zeer beperkte groep, meerbepaald [1] de patiënten van de aanvrager (= medische en commerciële functie paddock in het kader van een artspraktijk) en [2] de aanvrager en haar gezien (= private recreatieve functie paddock); Overwegende dat de aanvraag bijgevolg voor wat betreft de sociale functie niet in overeenstemming is met de boven vermelde bestemming als parkgebied;

Overwegende dat de impact van de paddock op de waterhuishouding zal worden beperkt voor wat betreft de sociale functie niet in overeenstemming is met de boven vermelde bestemming als parkgebied;

...”

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 5 mei 2009 een ongunstig advies, zich aansluitend bij de planologische en ruimtelijke motivering zoals opgebouwd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Erpe-Mere.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Erpe-Mere weigert op 19 mei 2009 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en neemt ter motivatie haar ongunstige preadvies van 24 maart 2009 over.

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 25 juni 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Op 3 augustus 2009 verleent de provinciale dienst Landbouw en Platteland een gunstig advies en stelt voor om als bijkomende voorwaarde op te leggen de afvoergracht onderaan het bouwperceel te onderhouden en iets te verdiepen zodat het afstromend water maximaal opgevangen en afgeleid wordt.

In zijn verslag van 19 augustus 2009 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren met de volgende motivering:

“ ...

2.7.2 De juridische aspecten

De aanvraag is niet in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

De parkgebieden moeten in hun staat bewaard worden of zijn bestemd om zodanig ingericht te worden, dat ze, in de al dan niet verstedelijkte gebieden hun sociale functie kunnen vervullen.

Volgens de omzendbrief van 8 juli 1997, betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen (toelichting bij bovenvermeld koninklijk besluit van 28 december 1972) kunnen in parkgebieden slechts die werken en handelingen worden toegelaten die strikt noodzakelijk zijn voor de openstelling, het behoud, verfraaiing en/of aanleg van het park, met uitsluiting van alle werken en handelingen met een andere bestemming, weze het een residentiële, industriële, agrarische, commerciële en zelfs culturele bestemming, en mag het geenszins de bedoeling zijn parkgebieden te transformeren in gebieden voor actieve recreatie.

Het parkgebied langsheen de [REDACTED] werd nog niet aangelegd of ingericht. De gronden zijn momenteel in privé-handen en worden vooral gebruikt als weide en akkerland. In het betreffende parkgebied zouden dus werken kunnen uitgevoerd worden die de concrete aanleg of de inrichting van een park tot gevolg hebben.

De aanleg van een paddock past echter niet in de (toekomstige) inrichting van het volledige parkgebied. Niettegenstaande de visuele en ruimtelijke impact van de paddock beperkt zal blijven aangezien deze slechts bestaat uit een bodem in zand en een houten afsluiting met beperkte hoogte, en het geheel voldoende zal worden gebufferd door een groenstrook kan niet voorbij gegaan worden aan het feit dat de paddock een louter recreatieve (eigen gebruik) en commerciële (patiënten aanvraagster) functie zal vervullen en dus geen sociale functie voor de bevolking in het algemeen.

De toepassing van art. 145sexies §2 DRO zoals voorgesteld in het beroepschrift en waarin wordt gesteld dat in alle gebieden die op het gewestplan zijn aangewezen kunnen naast de werkzaamheden, handelingen en wijzigingen die gericht zijn op de realisatie van de bestemming ook werkzaamheden, handelingen en wijzigingen en activiteiten of inrichtingen worden toegestaan die gericht zijn op sociaal-culturele of recreatieve medegebruik, voor zover ze door hun beperkte impact de realisatie van de algemene bestemming niet in het gedrang brengen, komt in deze zaak niet in aanmerking. Het gaat in dit specifieke geval immers niet om sociaal-culturele of recreatief medegebruik.

De goede ruimtelijke ordening

Gelet op de hiervoor aangehaalde onoverkomelijke legaliteitsbelemmering kunnen geen opportuniteitsafwegingen erin resulteren dat de aanvraag voor stedenbouwkundige vergunning vatbaar wordt.

...”

Op de hoorzitting van 27 augustus 2009 verzoeken de tussenkomende partij en haar raadsman om een nieuwe hoorzitting waarna de tussenkomende partij en haar raadsman opnieuw gehoord worden op 13 april 2010.

In een aanvullend verslag van 17 juni 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren met de volgende motivering:

“ ...

De vergunningsverlenende overheid dient de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde gewestplan als meest recent en gedetailleerde plan.

De aanvraag is niet in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

De parkgebieden moeten in hun staat bewaard worden of zijn bestemd om zodanig ingericht te worden, dat ze, in de al dan niet verstedelijkte gebieden hun sociale functie kunnen vervullen.

Volgens de omzendbrief van 8 juli 1997, betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen (toelichting bij bovenvermeld koninklijk besluit van 28 december 1972) kunnen in parkgebieden slechts die werken en handelingen worden toegelaten die strikt noodzakelijk zijn voor de openstelling, het behoud, verfraaiing en/of aanleg van het park, met uitsluiting van alle werken en handelingen met een andere bestemming, weze het een residentiële, industriële, agrarische, commerciële en zelfs culturele bestemming, en mag het geenszins de bedoeling zijn parkgebieden te transformeren in gebieden voor actieve recreatie.

Het parkgebied langsheen de [REDACTED] werd nog niet aangelegd of ingericht. De gronden zijn momenteel in privé-handen en worden vooral gebruikt als weide en akkerland. In het betreffende parkgebied zouden dus werken kunnen uitgevoerd worden die de concrete aanleg of de inrichting van een park tot gevolg hebben.

De aanleg van een paddock past echter niet in de (toekomstige) inrichting van het volledige parkgebied. Niettegenstaande de visuele en ruimtelijke impact van de paddock beperkt zal blijven aangezien deze slechts bestaat uit een bodem in zand en een houten afsluiting met beperkte hoogte, en het geheel voldoende zal worden gebufferd door een groenstrook kan niet voorbij gegaan worden aan het feit dat de paddock een louter recreatieve (eigen gebruik) en commerciële (patiënten aanvraagster) functie zal vervullen en dus geen sociale functie voor de bevolking in het algemeen.

Ook op basis van art. 4.4.4, §1 van de codex waarin wordt gesteld dat: “...” kan geen vergunning verleend worden. Het gaat in dit specifieke geval immers niet om handelingen die gericht zijn op het sociaal-culturele of recreatief medegebruik.

Art. 4.4.9 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt:

...

Volgens de standaardtypebepalingen is het parkgebied bestemd voor de instandhouding, het herstel en de ontwikkeling van een park of parken. Dit gebied heeft ook een sociale functie. Binnen dit gebied zijn natuurbehoud, bosbouw, landschapszorg en recreatieve nevensgeschikte functies. Alle werken, handelingen en wijzigingen die nodig of nuttig zijn voor deze functies zijn toegelaten. De genoemde werken, handelingen en wijzigingen zijn toegelaten voor zover de ruimtelijke samenhang in het gebied, de cultuurhistorische waarden, horticulturele waarden, landschapswaarden en natuurwaarden in het gebied bewaard blijven... Het behoud van de ruimtelijke samenhang en de landschappelijke en cultuurhistorische waarde van het gebied wordt als randvoorwaarde ingeschreven.

Recreatie moet hier verstaan worden in verhouding tot de andere functies van het gebied. Het is een nevengeschiedte functie en geen enige functie noch de enige hoofdfunctie.

Ook volgens de standaardtypebepalingen kan de aanvraag aldus niet toegestaan worden. De sociale functie van het parkgebied wordt niet verstoord voor het commerciële privébelang van één persoon.

...”

De verwerende partij beslist op 27 januari 2011 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

2.7.2 De juridische aspecten

De parkgebieden moeten in hun staat bewaard worden of zijn bestemd om zodanig ingericht te worden, dat ze, in de al dan niet verstedelijkte gebieden hun sociale functie kunnen vervullen.

Volgens de omzendbrief van 8 juli 1997, betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen (toelichting bij bovenvermeld koninklijk besluit van 28 december 1972) kunnen in parkgebieden slechts die werken en handelingen worden toegelaten die strikt noodzakelijk zijn voor de openstelling, het behoud, verfraaiing en/of aanleg van het park, met uitsluiting van alle werken en handelingen met een andere bestemming, weze het een residentiële, industriële, agrarische, commerciële en zelfs culturele bestemming, en mag het geenszins de bedoeling zijn parkgebieden te transformeren in gebieden voor actieve recreatie.

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven. Het gaat immers om het realiseren van een sociale functie, namelijk het rijden met paarden in functie van hypotherapie.

Het parkgebied langsheen de [REDACTED] werd nog niet aangelegd of ingericht. De gronden zijn momenteel in privé-handen en worden vooral gebruikt als weide en akkerland. In het betreffende parkgebied zouden dus enkel werken kunnen uitgevoerd worden die de concrete aanleg of de inrichting van een park tot gevolg hebben.

De aanleg van een paddock past in de (toekomstige) inrichting van het parkgebied. De visuele en ruimtelijke impact van de paddock zal beperkt blijven aangezien deze slechts bestaat uit een bodem in zand en een houten afsluiting met beperkte hoogte, en het geheel voldoende zal worden gebufferd door een groenstrook.

2.7.3 De goede ruimtelijke ordening

Het gevraagde brengt de goede aanleg van de plaats niet in het gedrang.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 9 februari 2011. Het voorliggende beroep, ingesteld met een aangetekende brief van 10 maart 2011, is tijdig conform artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij stelt over het rechtens vereiste belang te beschikken aangezien zij in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 5° VCRO uitdrukkelijk wordt aangeduid als belanghebbende.

2.

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partij omdat zij zou hebben nagelaten zich te manifesteren in de beroepsprocedure. Volgens de tussenkomende partij heeft de verzoekende partij daardoor haar beroepsmogelijkheden bij de Raad verwerkt.

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad stelt vast dat artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 5° VCRO de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar aanduidt als één van de belanghebbenden die bij de Raad de in artikel 4.8.1, tweede lid VCRO bedoelde beroepen kan instellen.

Onverminderd hetgeen in artikel 4.7.19, §1, derde lid VCRO wordt bepaald, en anders dan voor wat de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3°, 4° en 6° VCRO aangeduide belanghebbenden betreft, is de Raad van oordeel dat de decreetgever de mogelijkheid van de verzoekende partij om bij de Raad een jurisdictioneel beroep in te stellen geenszins heeft onderworpen aan (bijkomende) voorwaarden of beperkingen. De verzoekende partij is met andere woorden niet verplicht zich te manifesteren in de administratieve beroepsprocedure zoals de tussenkomende partij ten onrechte lijkt te suggereren.

In zoverre de tussenkomende partij verwijst naar artikel 4.8.16, §1, tweede lid VCRO om aan te tonen dat de verzoekende partij zou hebben verzaakt aan haar recht om zich tot de Raad te wenden, merkt de Raad op dat de verzoekende partij geen nuttig beroep kon aantekenen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Erpe-Mere aangezien deze beslissing steunt op het ongunstige preadvies van 24 maart 2009 en waar de verzoekende partij zich in haar advies van 5 mei 2009 had bij aangesloten.

2.

De Raad aanvaardt tevens dat uit artikel 4.8.16, §1 VCRO niet alleen het belang van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar blijkt, maar ook diens hoedanigheid en meer bepaald diens procesbevoegdheid om een vordering in te stellen bij de Raad.

De exceptie van de tussenkomende partij kan bijgevolg niet worden aangenomen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In een eerste onderdeel van het eerste middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 14.4.4 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen en van het gewestplan Aalst-Ninove-Geraarsbergen-Zottegem, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 30 mei 1978.

De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij ten onrechte meent dat het voorwerp van de aanvraag een sociale functie heeft en derhalve in overeenstemming zou zijn met de voorschriften van het geldende gewestplan.

Eén en ander klemmt volgens de verzoekende partij des te meer aangezien zowel de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar als het college van burgemeester en schepenen het tegendeel aantoonde en de verwerende partij niet verduidelijkt waarom zij *'het rijden met paarden in functie van hypotherapie'* een sociale functie zou vervullen. Het private recreatieve gebruik van de paddock wordt volgens de verzoekende partij daarnaast in de bestreden beslissing helemaal onbesproken gelaten.

De aanvraag heeft volgens de verzoekende partij dan ook geen sociale functie zoals wordt bedoeld in artikel 14.4.4 van het koninklijk besluit van 28 december 1972. Eén en ander blijkt ook uit de beschrijvende nota bij de aanvraag waaruit, volgens de verzoekende partij, kan worden afgeleid dat de paddock enerzijds een zuiver private en recreatieve functie voor het gezin van de tussenkomende partij heeft en anderzijds uitsluitend haar commerciële belangen dient aangezien de paddock tevens wordt gebruikt voor de individuele behandeling van bepaalde patiënten van de tussenkomende partij.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop door te verwijzen naar de motivering van de bestreden beslissing en dat door te stellen dat zij van mening is dat de aanvraag de realisatie van de sociale functie van het parkgebied inhoudt en zodoende zone-eigen is.

3.

De tussenkomende partij antwoordt dat volgens de Memorie van Toelichting het begrip *'sociaal'* dient te worden gebruikt in zijn spraakgebruikelijke betekenis en verwijst zodoende naar de definitie in het woordenboek Van Dale, meer specifiek *'betrekking hebbend op de maatschappij, op het welzijn daarvan'*.

Aangezien de paddock een duidelijk medische functie zal vervullen in haar artspraktijk, meent de tussenkomende partij dat niet kan betwist worden dat de paddock een maatschappelijk rol zou vervullen. Of de behandeling al dan niet individueel geschiedt, is hierbij irrelevant aangezien de behandeling openstaat voor iedereen die ervan gebruik wenst te maken. Het privaat gebruik van de paddock is daarenboven louter ondergeschikt en uitzonderlijk.

De tussenkomende partij meent bovendien dat in zoverre de verzoekende partij stelt dat de kwestieuze activiteiten niet alleen een sociale rol behoren te vervullen, maar dat deze sociale rol ten goede dient te komen van de bevolking in het algemeen, zij een onbestaande voorwaarde toevoegt aangezien geen enkele decretale of reglementaire bepaling deze voorwaarde oplegt.

4.

In haar wederantwoordnota benadrukt de verzoekende partij dat de rol van de paddock zich tot een beperkte groep zal richten, met name naar de patiënten/cliënten als commerciële functie en voor eigen gebruik als louter recreatieve functie. Met verwijzing naar de rechtspraak van de Raad van State besluit de verzoekende partij dat een terrein, waaraan men de bestemming van park heeft gegeven, zodanig moet worden ingericht dat het die functie voor de gehele bevolking kan vervullen.

Het aanleggen van een paddock voor het gebruik van therapie voor enkele individuen enerzijds en voor louter privaatief recreatief gebruik anderzijds, vervult geen sociale functie in de zin van artikel 14.4.4 van het koninklijk besluit van 28 december 1972. Volledigheidshalve merkt de verzoekende partij verder nog op dat een loutere artspraktijk ook niet in parkgebied kan worden opgericht.

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad stelt vast dat het betrokken perceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan 'Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem' gelegen is in parkgebied en dat zulks niet wordt betwist door de partijen.

Artikel 14.4.4 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen bepaalt:

“ ...

De parkgebieden moeten in hun staat bewaard worden of zijn bestemd om zodanig ingericht te worden dat ze, in al dan niet verstedelijkt gebied, hun sociale functie kunnen vervullen.

... ”

Artikel 14.4.4 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 geeft geen definitie van het begrip 'parkgebieden' zodat de term in zijn spraakgebruikelijke betekenis moet worden begrepen en derhalve dient aangemerkt te worden als een terrein dat door beplanting met bomen en heesters tot een wandel- en rustplaats is ingericht.

Conform vaste rechtspraak en zoals algemeen wordt aanvaard legt vermelde bepaling de verplichting op om, ofwel, het terrein dat reeds als park bestaat, als zodanig te bewaren, ofwel, het terrein waaraan men de bestemming van park heeft gegeven, zodanig in te richten dat het ook die functie voor de gehele bevolking kan vervullen. In een parkgebied kunnen bijgevolg slechts die handelingen en werken worden vergund die behoren of bijdragen tot de inrichting van het parkgebied.

2.

Met de verzoekende partij is de Raad van oordeel dat de werken en handelingen waarvoor de bestreden beslissing een vergunning verleent, mede gelet op de bestemming ervan, niet kunnen aangemerkt worden als werken en handelingen die behoren of bijdragen tot de inrichting van het parkgebied.

Uit de beschrijvende nota bij de aanvraag blijkt immers dat de paddock gebruikt zal worden om 'de paarden in de winter wat bewegingsvrijheid te geven en ze te berijden, zuiver privé, door onszelf' en om 'te gebruiken voor Equine Assisted Therapy and Learning (EATL). Hierbij worden

individuele met psychische problemen (...) geholpen op individuele basis, waarbij paard en psychotherapeut samenwerken aan de gezondheid van de patiënt.'

Bij het onderzoek en de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de geldende bestemmingsvoorschriften, zal in tegenstelling tot wat de verwerende partij doet, niet zozeer moeten worden nagegaan of de werken en handelingen op zich een sociale functie hebben maar wel of die werken en handelingen, mede gelet op de concrete bestemming ervan, daadwerkelijk behoren of bijdragen tot de inrichting van het parkgebied en in die zin de sociale functie van het parkgebied al dan niet in het gedrang brengen.

In zoverre de tussenkomen partij het gebruik van de paddock kennelijk deels integreert in haar artspraktijk, zijnde ontegensprekelijk een vorm van (medische) dienstverlening, en hiertoe bovendien, zoals blijkt uit de door de verzoekende partij neergelegde brochure, op een eerder commercieel georiënteerde wijze patiënten, dan wel cliënten, werft, en de paddock daarnaast voor louter private en recreatieve doeleinden aanwendt, is de Raad van oordeel dat zulks niet verenigbaar is met de bestemming parkgebied.

Door de aanvraag niettemin in overeenstemming te achten met de gewestplanbestemming, heeft de verwerende partij artikel 14.4.4 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen en de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan 'Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem' geschonden.

Het eerste onderdeel van het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond.

B. Overige middelen

De Raad onderzoekt het tweede onderdeel van het eerste middel en het tweede middel niet, omdat dit niet kan leiden tot een ruimere vernietiging.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt ontvankelijk en gegrond verklaard.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 27 januari 2011, waarbij aan de tussenkomende partij onder voorwaarden de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het regulariseren van een paddock en een houten afsluiting op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].
3. De Raad beveelt de verwerende partij om binnen een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de betekening van huidig arrest, een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Erpe-Mere van 19 mei 2009

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 9 mei 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER